

การพัฒนาความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง
**The Development of Nonfiction Writing Ability of Mathayomsuksa 4
Students by Using Genre-Based Learning Combined with
Round Table Techniques**

ชนิษฐา บุญชัย และ กิ่งกาญจน์ บุณณสินวัฒนกุล

มหาวิทยาลัยศิลปากร

Kanitta Boonchai and Kingkarn Buranasinvattanakul

Silpakorn University, Thailand

Corresponding Author, Email: Boonchai_k@silpakorn.edu

บทคัดย่อ

การพัฒนาความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวงนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพัฒนาความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/131 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ที่กำลังศึกษารายวิชา ท31201 การเขียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 31 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสารคดี จำนวน 4 แผน 2) แบบวัดความสามารถในการเขียนสารคดี และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อมีการวัดซ้ำ (Repeated Measures ANOVA)

ผลการวิจัย 1) ความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถในการเขียนสารคดีสูงขึ้นในทุกครั้งของการวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวงในระดับดีมาก

* วันที่รับบทความ : 24 ตุลาคม 2566; วันแก้ไขบทความ 13 พฤศจิกายน 2566; วันตอบรับบทความ : 14 พฤศจิกายน 2566

Received: October 24, 2023; Revised: November 13, 2023; Accepted: November 14, 2023

คำสำคัญ: การพัฒนาความสามารถ; การเขียนสารคดี; การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน; เทคนิคการเขียนรอบวง

Abstract

The development of non-fiction writing ability of mathayomsuksa 4 students by using genre-based learning combined with roundtable techniques is experimental research which aims to 1) study the development of non-fiction writing of mathayomsuksa 4 students after learning by genre-based learning combined with roundtable techniques and 2) study the mathayomsuksa 4 students' opinion toward genre-based learning combined with roundtable techniques. The sample consisted of 31 students from mathayomsuksa 4/131 who are studying writing subject TH31201, semester 1 in academic year 2023 at Patumwan Demonstration School, obtained by cluster sampling using the classroom as a random unit. The instruments used were: 1) the four non-fiction writing teaching plans; 2) the nonfiction writing ability test; and 3) a questionnaire used to study students' opinions about learning. The data was analyzed by mean (*M*), standard deviation (*SD*), and repeated measures ANOVA.

The research results: 1) the non-fiction writing ability of mathayomsuksa 4 students after learning by genre-based learning combined with roundtable techniques showed that mathayomsuksa 4 students' non-fiction writing ability increased in every measurement, statistically significant at the .05 level; and 2) the opinions of mathayomsuksa 4 students towards genre-based learning combined with roundtable techniques showed that mathayomsuksa 4 students' opinions towards genre-based learning combined with roundtable techniques were at the highest level.

Keywords: Ability Development; Nonfiction Writing; Genre-Based Learning; Round Table Techniques

บทนำ

การเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความต้องการ และประสบการณ์ต่าง ๆ ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อสื่อสารให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจตามจุดมุ่งหมายที่ผู้เขียนต้องการ (สนธิ สัตโยภาส, 2546 : 142; วรณีย์ โสมประยูร, 2553 : 146 และอัจฉรา ชิวพันธุ์, 2553 : 1) และเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่คงทนสามารถใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ (นภดล จันทรเพ็ญ, 2557 : 91) ดังนั้นการเขียนจึงเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ทว่าการเขียนอาจไม่สามารถแสดงความคิดหรือความรู้สึกได้สมบูรณ์เท่าการพูด การฝึกฝนทักษะการเขียนให้เกิดความชำนาญจึงมีความสำคัญ (บึงอร ฤทธาภรณ์, 2542) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดให้พัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนไว้ในสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรียงความในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551 : 2)

การเขียนสารคดีเป็นหนึ่งในงานเขียนประเภทร้อยแก้วที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้ โดยสารคดีเป็นงานเขียนที่มุ่งแสดงความรู้ ข้อเท็จจริง หรือความคิดเห็นที่ผู้เขียนได้รับจากการศึกษาค้นคว้าและประสบการณ์ของตนเอง เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้ผ่านการถ่ายทอดอย่างมีศิลปะ และได้รับความเพลิดเพลินในการอ่านไปพร้อมกัน (Browne, 1970; ถวัลย์ มาตจรัส, 2544; ัญญา สังขพันธานนท์, 2556) ซึ่งการฝึกเขียนสารคดีจะช่วยพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียนให้เป็นระบบ ทั้งยังฝึกทักษะการค้นคว้าข้อมูล และการใช้ภาษาในการถ่ายทอดความคิดให้เหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนมีพื้นฐานในการใช้ภาษาที่ดี และเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพในอนาคต (ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ, 2556 : 77) การฝึกเขียนสารคดีเป็นแนวทางพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาไทยที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญ

ทั้งนี้เมื่อสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาไทย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ด้านปัญหาการสร้างสรรคงานเขียน (นุช พุ่มเพชร, พรพรรณ เสริมพงษ์พันธ์ และอัษร สรจักรกิจ, สัมภาษณ์ : 2566) พบว่าผู้เรียนขาดแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ทำให้ไม่มีข้อมูลประกอบการเขียน ผู้เรียนมีโอกาสในการศึกษาตัวอย่างงานเขียนที่มีคุณภาพ และมีประสบการณ์ในการฝึกฝนการเขียนน้อย ส่งผลให้ขาดแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานที่ดี ผู้เรียนขาดความคิดสร้างสรรค์ เนื้อหาจึงไม่มีความแปลกใหม่ และภาษาที่ใช้ถ่ายทอดขาดความน่าสนใจ ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการเขียน เนื่องจากผู้เรียนบางคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้น้อย หรือขาดความกระตือรือร้นในการฝึกฝน และผู้เรียนขาดกระบวนการคิด ส่งผลให้ไม่สามารถนำข้อมูลมาวางโครงเรื่องหรือเรียบเรียงเนื้อหาเป็นลำดับความที่ชัดเจนได้ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาคะแนนจากภาระงานเขียนประเภทต่าง ๆ จะพบว่างานเขียนสารคดีนั้นมีความเฉลียวฉลาดน้อยที่สุด ดังนั้นการเขียนสารคดีจึงเป็นงานเขียนประเภทร้อยแก้วที่ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา

ปัจจุบันมีการนำแนวคิดทางภาษาศาสตร์มาใช้พัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน (Genre-Based Learning) เป็นหนึ่งในแนวคิดที่นิยมนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียน ทั้งการเขียนภาษาไทยและการเขียนภาษาต่างประเทศ โดยการสอนเขียนตามแนวคิดอรรถฐานเป็นการศึกษาระบบรูปแบบโครงสร้างการเรียบเรียงเนื้อความ และองค์ประกอบทางภาษาที่ใช้ในบริบทเฉพาะของข้อความ หรือที่เรียกว่าอรรถลักษณะ (Genre) ซึ่งจะมีจุดมุ่งหมายในการสื่อความแตกต่างกันตามประเภทของสาร ส่งผลให้ผู้เรียนเห็นตัวอย่างหรือแนวทางในการเขียนสารประเภทต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน และสามารถนำไปใช้ในการสร้างสรรค์งานเขียนของตนเองได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, 2550) นอกจากนี้แนวคิดอรรถฐานยังส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมมือกับผู้อื่นเพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดกระบวนการทางสังคม ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น (Christie et al., 1989) มากไปกว่านั้นแนวคิดอรรถฐานยังส่งเสริมให้ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งได้ฝึกปฏิบัติโดยมีผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือจนกว่าผู้เรียนจะสามารถทำงานต่าง ๆ ด้วยตนเองได้ (Nordin and Mohammad, 2017 : 79)

ดังนั้นแนวคิดอรรถฐานจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการเขียนสารคดีผ่านการศึกษาตัวอย่างในการเขียนที่ดี และประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้รับเพื่อสร้างสรรค์ผลงานของตนเอง

การเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานต้องเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย จึงจำเป็นต้องใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนทุกคนได้แสดงความรู้หรือความคิดเห็นของตนเอง เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้เทคนิคการเขียนรอบวง (Round Table) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงความรู้ ความเข้าใจ หรือความคิดเห็นผ่านการเขียน โดยผู้สอนจะบอกแนวคิดหรือประเด็นปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนผลัดกันเขียนคำตอบลงในกระดาษตามลำดับ อันเป็นเทคนิคที่ใช้ในการระดมความคิด ทบทวน หรือฝึกทักษะการเขียนผ่านมุมมองความคิดที่หลากหลาย ซึ่งได้จากการทำงานร่วมกันของสมาชิกภายในกลุ่ม ส่งผลให้ผู้เรียนมีมุมมองในการศึกษาตัวอย่างงานเขียนอย่างกว้างขวางและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น (Kagan, 2009) ดังนั้นการใช้เทคนิคการเขียนรอบวงจะช่วยสนับสนุนให้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผู้วิจัยจึงได้นำการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานมาใช้ร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวงเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นความสามารถในการเขียนสื่อสารที่มีความสำคัญ ตลอดจนเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสารคดี พร้อมทั้งเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้แนวคิดอรรถฐานและเทคนิคการเขียนรอบวงในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาพัฒนาความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง
2. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง

ระเบียบวิธีวิจัย

1. การออกแบบวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยดังนี้

	X	O ₁	X	O ₂	X	O ₃	X	O ₄
โดยกำหนดให้	X	หมายถึง การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดมาตรฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง						
	O ₁	หมายถึง การวัดความสามารถในการเขียนสารคดีหลังเรียน ครั้งที่ 1						
	O ₂	หมายถึง การวัดความสามารถในการเขียนสารคดีหลังเรียน ครั้งที่ 2						
	O ₃	หมายถึง การวัดความสามารถในการเขียนสารคดีหลังเรียน ครั้งที่ 3						
	O ₄	หมายถึง การวัดความสามารถในการเขียนสารคดีหลังเรียน ครั้งที่ 4						

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งกำลังศึกษารายวิชา ท 31201 การเขียน ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 4 ห้องเรียน รวม 102 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 131 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ซึ่งกำลังศึกษารายวิชา ท 31201 การเขียน ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 31 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสารคดี จำนวน 4 แผน ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การเขียนสารคดีท่องเที่ยว แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การเขียนสารคดีชีวประวัติ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การเขียนสารคดีธรรมชาติ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การเขียนสารคดีเชิงวิจารณ์ แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านการตรวจสอบหาความตรงตามเนื้อหาด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านภาษาไทย ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดประเมินผล ซึ่งค่าดัชนีต้องมากกว่า .05 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538 : 117) โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างทุกแผนมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 จากนั้นจึงนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง นำผลการทดลองไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา พร้อมทั้งรับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น แล้วจึงนำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.2 แบบวัดความสามารถในการเขียนสารคดี จำนวน 4 ชุด ได้แก่ สารคดีท่องเที่ยว สารคดีชีวประวัติ สารคดีธรรมชาติ และสารคดีเชิงวิจารณ์ พร้อมเกณฑ์การประเมินการเขียนสารคดี ซึ่งผ่านการตรวจสอบหาความตรงตามเนื้อหาด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ด้าน ได้แก่

ด้านภาษาไทย ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดประเมินผล ซึ่งค่าดัชนีต้องมากกว่า .05 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538 : 117) โดยแบบวัดความสามารถและเกณฑ์การประเมินการเขียนสารคดีทั้งหมดมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 จากนั้นจึงนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) นำผลไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา พร้อมทั้งรับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเครื่องมือให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น แล้วจึงนำแบบวัดความสามารถในการเขียนสารคดีพร้อมเกณฑ์การประเมินการเขียนสารคดีฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบ่งข้อคำถามออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ผ่านการตรวจสอบหาความตรงตามเนื้อหา ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านภาษาไทย ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดประเมินผล ซึ่งค่าดัชนีต้องมากกว่า .05 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538 : 117) ทั้งนี้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

4. ขั้นตอนดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเขียนสารคดีท่องเที่ยว โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น จากนั้นวัดความสามารถในการเขียนสารคดี ครั้งที่ 1 โดยใช้เครื่องมือที่จัดทำขึ้น

4.2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเขียนสารคดีชีวประวัติ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น จากนั้นวัดความสามารถในการเขียนสารคดี ครั้งที่ 2 โดยใช้เครื่องมือที่จัดทำขึ้น

4.3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเขียนสารคดีธรรมชาติ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น จากนั้นวัดความสามารถในการเขียนสารคดี ครั้งที่ 3 โดยใช้เครื่องมือที่จัดทำขึ้น

4.4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเขียนสารคดีเชิงวิจารณ์ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น จากนั้นวัดความสามารถในการเขียนสารคดี ครั้งที่ 4 โดยใช้เครื่องมือที่จัดทำขึ้น พร้อมทั้งให้สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เครื่องมือที่จัดทำขึ้น

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์คะแนนพัฒนาการความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการวัดจำนวน 4 ครั้ง โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อมีการวัดซ้ำ (Repeated Measures ANOVA)

5.2 วิเคราะห์คะแนนของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้คิดค้นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้แนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวงขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แนวคิดอรรถฐานเป็นการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนามาจากงานวิจัยด้านภาษาศาสตร์เชิงระบบและหน้าที่ของ Michael Halliday และคณะ (Christie et al., 1987 : 58) ซึ่งมีนักวิชาการกล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดดังกล่าวอย่างสอดคล้องกันสามารถสรุปขั้นตอนสำคัญได้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาอรรถลักษณะของบทอ่าน 2) การเขียนร่วมกัน และ 3) การเขียนรายบุคคล ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานจะช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเขียน สามารถระบุประเภทข้อความที่ต้องเขียน มองเห็นความเชื่อมโยงระหว่างข้อความกับบริบทในการใช้ภาษา (Hyland, 2007) ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์งานเขียนที่มีรูปแบบและโครงสร้างสอดคล้องกับความนิยมในสังคมมากยิ่งขึ้น (ศุภวรรณ สัจจพิบูล, 2553 : 11)

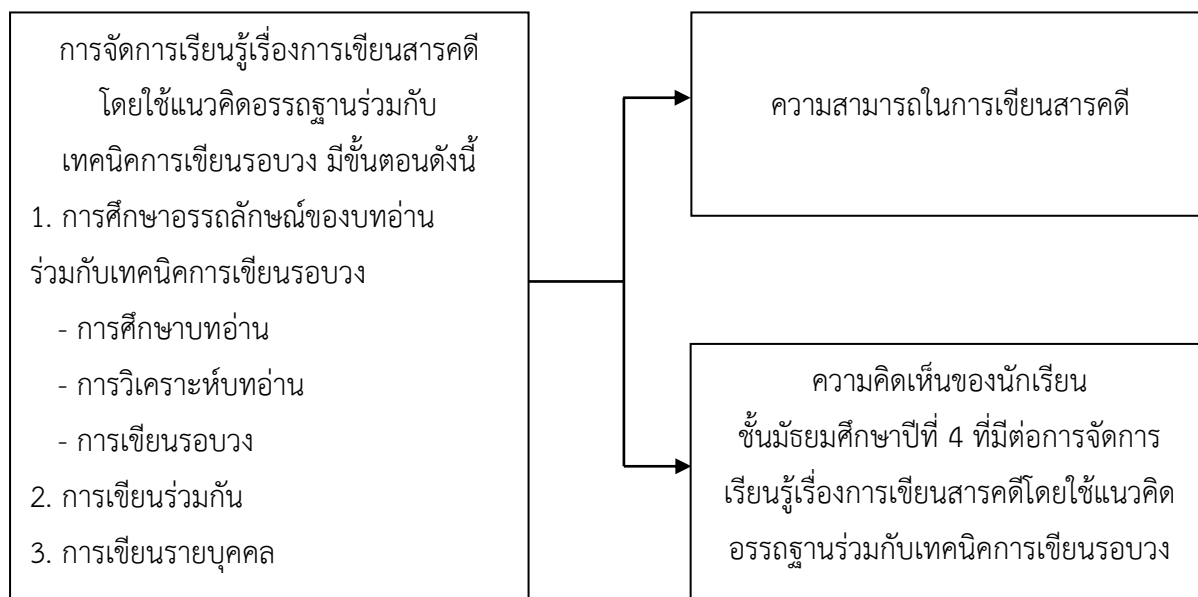
เทคนิคการเขียนรอบวงเป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของ Kagan (2009) โดยผู้สอนจะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม แล้วกำหนดประเด็นคำถามหรือประเด็นปัญหา จากนั้นให้สมาชิกในกลุ่มคนแรกเขียนคำตอบลงในกระดาษ และส่งกระดาษให้สมาชิกในกลุ่มคนถัดไปจนกระทั่งผู้เรียนได้เขียนคำตอบลงในกระดาษครบทุกคน ซึ่งการนำเทคนิคการเขียนรอบวงมาใช้สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนให้มีคุณภาพ (วัชรพล วิบูลยศรีน, 2556) และช่วยให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ตลอดจนมีทัศนคติต่อการเขียนที่ดียิ่งขึ้น (Parmawati, Santoso, and Yana, 2020 : 106)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดอรรถฐานร่วมกับการเขียนรอบวงได้ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาอรรถลักษณะของบทอ่านร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาตัวอย่างงานเขียนสารคดี เพื่อให้ผู้เรียนเห็นต้นแบบงานเขียนที่มีคุณภาพ ทั้งในด้านองค์ประกอบ กลวิธีการนำเสนอ เนื้อหา การใช้ภาษา และคุณค่า ส่งผลให้ผู้เรียนมีแนวทางในการสร้างสรรค์งานเขียนสารคดีอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนความรู้ความเข้าใจในบทอ่านผ่านการเขียนรอบวง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสแสดงความคิด และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 การเขียนร่วมกัน ผู้สอนกับผู้เรียนทดลองเขียนสารคดีร่วมกัน โดยให้ผู้เรียนฝึกตั้งชื่อเรื่อง วางโครงเรื่อง และใช้ภาษาตามแนวอรรถลักษณะที่ได้ศึกษา ขณะที่ผู้สอนช่วยให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นในการเขียนสารคดีกับผู้อื่นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีมุมมองในการนำอรรถลักษณะที่ได้ศึกษามาใช้สร้างสรรค์ผลงานอย่างกว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้การทำงานร่วมกับผู้อื่นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและความมั่นใจในการเขียนสารคดีมากขึ้นอีกด้วย

ขั้นตอนที่ 3 การเขียนรายบุคคล ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนสร้างสร้งงานเขียนสารคดีด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการเขียนสารคดีอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งสามารถนำแนวทางหรือข้อเสนอแนะในขั้นตอนที่ 2 มาปรับใช้กับการเขียนของตนเอง ส่งผลให้งานเขียนสารคดีของผู้เรียนมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้จากการศึกษาผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของคะแนนความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง จำนวน 4 ครั้ง พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงขึ้นในทุกครั้งของการวัด โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนครั้งที่ 1 เท่ากับ 11.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.57 ($X=11.97$, $S.D.=3.57$) คะแนนเฉลี่ยครั้งที่ 2 เท่ากับ 13.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.38 ($X=13.61$, $S.D.=3.38$) คะแนนเฉลี่ยครั้งที่ 3 เท่ากับ 14.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.71 ($X=14.26$, $S.D.=2.71$) และคะแนนเฉลี่ยครั้งที่ 4 เท่ากับ 15.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.57 ($X=15.39$, $S.D.=2.57$) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
ครั้งที่ 1 การเขียนสารคดีท่องเที่ยว	31	20	11.97	3.57
ครั้งที่ 2 การเขียนสารคดีชีวประวัติ	31	20	13.61	3.38
ครั้งที่ 3 การเขียนสารคดีธรรมชาติ	31	20	14.26	2.71
ครั้งที่ 4 การเขียนสารคดีเชิงวิจารณ์	31	20	15.39	2.57

ก่อนการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นด้วยเมทริกซ์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการเขียนสารคดีเป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ โดย Mauchly's Test of Sphericity ผลการทดสอบพบว่า ความสามารถในการเขียนสารคดีไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น จึงต้องมีการปรับองศาอิสระในการทดสอบโดยใช้สูตรของ Greenhouse-Geisser, Huynh-Feldt หรือ Lower-bound ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (repeated-measure analysis of variance) พบว่า ค่าสถิติทดสอบเอฟ (F-test) ที่ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างช่วงเวลาของการวัดความสามารถในการเขียนสารคดีมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p=.000$) แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยความสามารถในการเขียนสารคดีจากการวัดทั้ง 4 ครั้งมีการเปลี่ยนแปลง ดังผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำของความสามารถในการเขียนสารคดี

Within-Subjects Effects Test					
สถิติ	SS	df	MS	F	Sig
Sphericity assumed	189.742	3	63.247	31.666	.000
Sphericity not assumed					
Greenhouse-Geisser	189.742	2.346	80.893	31.666	.000
Huynh-Feldt	189.742	2.557	74.204	31.666	.000
Lower-bound	189.742	1.000	189.742	31.666	.000
Mauchly's Test of Sphericity: Mauchly's $W=0.578$, Approx. Chi-Square = 15.733, $df=5$, $p=0.08$					

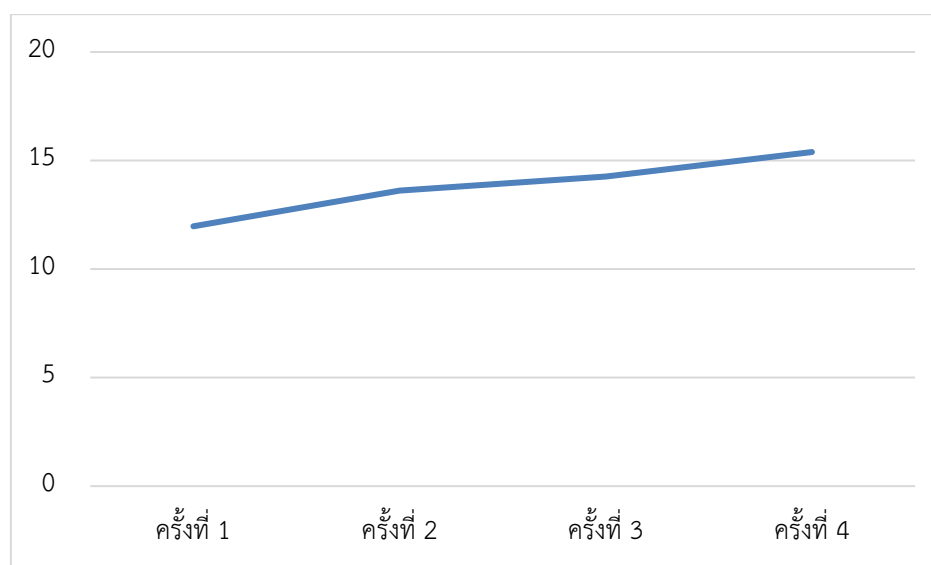
เนื่องจากผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถในการเขียนสารคดี โดยการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ พบว่าค่าเฉลี่ยของความสามารถในการเขียนสารคดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของความสามารถในการเขียนสารคดีแต่ละครั้งแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ผู้วิจัยจึงได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความสามารถในการเขียนสารคดีด้วยวิธี

Bonferoni ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยของความสามารถในการเขียนสารคดีในการวัดแต่ละครั้งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกคู่ ($p=.000$) รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ของคะแนนความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง

การทดสอบ		ผลต่างค่าเฉลี่ย (MD)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE)	Sig
ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	-1.645	.349	.000
	ครั้งที่ 3	-2.290	.380	.000
	ครั้งที่ 4	-3.419	.427	.000
ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	-.645	.292	.035
	ครั้งที่ 4	-1.774	.411	.000
ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	-1.129	.265	.000

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดทำแผนภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยการวัดความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 และครั้งที่ 4 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนจากการวัดความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนซ้ำทั้ง 4 ครั้ง มีแนวโน้มในภาพรวมเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 พัฒนาการในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวงจำนวน 4 ครั้ง

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง พบว่า ภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวงอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 ($X=4.55$, $S.D.=0.46$) เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรายด้าน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวงด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($X=4.63$, $S.D.=0.48$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($X=4.52$, $S.D.=0.55$) และด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($X=4.52$, $S.D.=0.46$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวงอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาพัฒนาการความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง พบว่าคะแนนความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงขึ้นในทุกครั้งของการวัด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาตัวอย่างงานเขียนสารคดีประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งวิเคราะห์อรรถลักษณะที่ปรากฏในบทอ่านด้วยตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจและมีแนวทางในการเขียนสารคดี ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Jantrasakul (2016) ที่กล่าวว่าการสอนเขียนแบบอรรถฐานจะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการสร้างความหมายต่าง ๆ ที่ต้องการสื่อสารในการเขียน การฝึกให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์อรรถลักษณะของภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องและสื่อความหมายได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การใช้เทคนิคการเขียนรอบวงยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ เพราะผู้เรียนต้องทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนสนใจกิจกรรมการเรียนรู้ และมีโอกาสฝึกฝนการเขียนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Flora, Cahyadi, and Sukirlan (2020) ที่พบว่าเทคนิคการเขียนรอบวงช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง และสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่มีความสนุกสนาน ตลอดจนมีโอกาสร่วมกันแสดงความคิดเห็นในทุกขั้นตอนการเขียน ซึ่งการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้พิจารณางานเขียนในมุมมองต่าง ๆ ทั้งเนื้อหา การลำดับความสำคัญ การใช้ภาษา และกลวิธีการเขียนได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับ

เทคนิคการเขียนรอบวงจึงมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้ โดยสามารถอธิบายได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาอรรถลักษณะของบทอ่านร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนจะมอบหมายให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์อรรถลักษณะที่ปรากฏในตัวอย่างการเขียนสารคดีประเภทต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนมองเห็นตัวอย่างงานเขียนที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งสามารถวิเคราะห์แนวทางการเขียนที่ดี และนำไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานของตนเองได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Rundle and Elaine (1992) ที่กล่าวว่าการนำการอ่านมาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาและรูปแบบภาษาของอรรถลักษณะต้นแบบได้ชัดเจน นำไปสู่การสร้างสรรค์งานเขียนที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับอรรถลักษณะต้นแบบ นอกจากนี้การวิเคราะห์อรรถลักษณะในขั้นตอนดังกล่าวผู้วิจัยได้นำเทคนิคการเขียนรอบวงมาใช้ประกอบด้วย ส่งผลให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างเท่าเทียม เนื่องจากผู้เรียนทุกคนต้องเขียนแสดงความคิดเห็นของตนเองตามลำดับ พร้อมทั้งเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ เพราะผู้เรียนต้องรับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง และทำงานร่วมกับสมาชิกในกลุ่มเพื่อให้งานสำเร็จ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Widodo (2008) ที่กล่าวว่าการเขียนรอบวงจะช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในการเขียน ช่วยให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ และเกิดความสนใจต่อกลไกการคิดและการใช้ภาษาระหว่างการเขียนมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 การเขียนร่วมกัน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้นำความรู้เรื่องอรรถลักษณะที่ได้ศึกษาจากตัวอย่างการเขียนสารคดีมาใช้ในการตั้งชื่อเรื่องและวางโครงเรื่องร่วมกัน โดยมีผู้สอนคอยให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับอรรถลักษณะนี้ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดอย่างลึกซึ้งจนเกิดความเข้าใจในอรรถลักษณะมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ อินทร์วูธ เกษตรชนม์ (2551) ที่กล่าวว่าการสอนเขียนตามแนวคิดอรรถฐานส่งเสริมให้เกิดกระบวนการคิดอย่างต่อเนื่อง และมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นแนวทางให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้การเขียนร่วมกันยังเปิดโอกาสให้ผู้สอนหรือผู้เรียนที่มีความเข้าใจมากกว่าได้มีโอกาสช่วยเหลือ พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางให้กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนทุกคนมีแนวทางในการเขียนที่กว้างขวางและหลากหลายเพียงพอที่จะนำไปใช้ในงานเขียนของตนเอง เป็นไปตามทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ที่เป็นแนวคิดพื้นฐานของการสอนเขียนแบบอรรถฐาน ซึ่งเชื่อว่าหากได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถมากกว่า ผู้เรียนจะแก้ไขปัญหายุ่งยากเกินกว่าพัฒนาการที่แท้จริงของตนเองได้ (Vygotsky, 1978)

ขั้นตอนที่ 3 การเขียนรายบุคคล เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้นำความรู้เรื่องอรรถลักษณะมาใช้สร้างสร้งงานเขียนสารคดีประเภทต่าง ๆ ด้วยตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการเขียนอย่างอิสระและต่อเนื่อง โดยผู้เรียนจะได้ฝึกเขียนสารคดีที่ได้ศึกษาไปทุกประเภท ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจความแตกต่างเกี่ยวกับกลวิธีการเขียนสารคดีแต่ละประเภทอย่างถ่องแท้ อันจะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถ

ในการเขียนผ่านการปฏิบัติจริง มีแนวทางในการพัฒนาผลงาน และสามารถผลิตงานเขียนสารคดีที่มีคุณภาพต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดของฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2558) ที่กล่าวว่างานเขียนสารคดีแต่ละประเภทมีวิธีการเขียนไม่เหมือนกัน ผู้เขียนต้องศึกษาค้นคว้าและฝึกฝนการเขียนเป็นประจำ จึงจะทำให้ประสบความสำเร็จในการเขียนสารคดี

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง ภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวงช่วยให้นักเรียนมีแนวทางในการเขียนสารคดี มีโอกาสในการฝึกฝนการเขียนสารคดี มีความรู้สึกเชิงบวกต่อการเขียนสารคดี สามารถนำความรู้เรื่องอรรถลักษณะไปประยุกต์ใช้ในการเขียนประเภทอื่นได้ ตลอดจนเห็นว่าความสามารถด้านการเขียนมีประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตประจำวันในระดับมากที่สุด เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ueasiriphan and Tangkiengsirisin (2019) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบอรรถฐาน กล่าวคือเทคนิคการเรียนรู้แบบอรรถฐานช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจแนวทางในการสร้างสรรค์งานเขียนของตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนเขียนได้อย่างชัดเจนและไม่กำกวม ผู้เรียนจึงรู้สึกว่าการเรียนรู้แบบอรรถฐานมีประโยชน์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวงช่วยให้เข้าใจองค์ประกอบของสารคดีและมีแนวทางในการสร้างสรรค์งานเขียนในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของ Carstens (2009) ที่กล่าวว่าการสอนด้วยกระบวนการอรรถฐานจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจอรรถลักษณะเฉพาะของการใช้ภาษาแต่ละประเภทได้ดียิ่งขึ้น เพื่อผู้เรียนจะนำอรรถลักษณะของภาษามาใช้ในการเขียนได้ถูกต้องตามรูปแบบและตรงตามวัตถุประสงค์ของการเขียน นอกจากนี้ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวงช่วยฝึกกระบวนการคิด ฝึกกระบวนการทำงาน และช่วยให้เข้าใจกลวิธีการเขียนสารคดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแนวคิดอรรถฐานช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์อรรถลักษณะที่ปรากฏในสารคดีประเภทต่าง ๆ ด้วยตนเองจึงส่งผลให้ผู้เรียนมองเห็นและเข้าใจกลวิธีการเขียนสารคดีในแต่ละประเภทมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การเขียนรอบวงยังส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และทำงานร่วมกับสมาชิกภายในกลุ่ม ผู้เรียนจึงได้พัฒนากระบวนการคิดและกระบวนการทำงานไปพร้อมกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของอินทร์วูธ เกษตระชนม์ (2551 : 97) ที่พบว่าการสอนเขียนตามแนวคิดอรรถฐานเป็นแนวทางให้ผู้เรียนได้ฝึกและใช้ความคิดอย่างสม่ำเสมอ

ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวงช่วยให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้และได้แสดงความคิดเห็นอย่างเท่าเทียมในระดับมากที่สุด เนื่องจากเทคนิคการเขียนรอบวงมีลักษณะเป็นการแสดงความรู้ความเข้าใจผ่านการเขียน โดยผู้สอนจะบอกประเด็นปัญหาแล้วให้นักเรียนทุกคนได้เขียนแสดงความคิดเห็นตามลำดับ (Kagan, 2009) ส่งผลให้ผู้เรียนทุกคนมีบทบาทและมีโอกาสในการแสดงความรู้หรือความคิดของตนเอง นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวงช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีโอกาสได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ในระดับดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Parmawati, Santoso, and Yana (2020 : 106) ที่กล่าวว่า การใช้เทคนิคการเขียนรอบวงช่วยให้บรรยากาศในการเรียนรู้ดีขึ้น เนื่องจากผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน มากไปกว่านั้นยังสอดคล้องกับแนวคิดของวัชรพล วิบูลยศรีน (2556 : 227) ที่กล่าวว่าเทคนิคการเขียนรอบวงเป็นวิธีการหนึ่งที่มีสัมพันธ์กับการระดมสมอง ซึ่งช่วยให้ผู้เขียนร่วมกันผลิตความคิดต่าง ๆ ของตนออกมาแล้วนำไปสู่การเขียนอย่างทั่วถึง ผู้เรียนทุกคนจะต้องช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อให้ประสบความสำเร็จร่วมกัน อีกทั้งแนวคิดอรรถฐานเป็นการเรียนการสอนที่นักเรียนไม่คุ้นเคย ทำให้นักเรียนมีความสนใจ และกระตือรือร้นในการเรียน สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน เพราะนักเรียนได้ทำงานและได้ร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อน ทำให้รู้สึกผ่อนคลาย และไม่กดดัน (สุธีรา นาถึง, 2560 : 43) ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวงช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับดีมาก ดังผลการวิจัยที่กล่าวไปข้างต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวงสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนสารคดีได้ และเหมาะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากเป็นช่วงวัยที่มีความสามารถในการอ่านและการวิเคราะห์ในระดับดี ตลอดจนเป็นช่วงวัยที่มีความต้องการในการแสดงความคิดเห็นอย่างเท่าเทียม

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวงเป็นการนำตัวอย่างสารคดีต่าง ๆ มาให้ผู้เรียนศึกษาและวิเคราะห์อรรถลักษณะที่ปรากฏในบทอ่าน เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานของตนเอง ดังนั้นตัวอย่างสารคดีที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรเป็นตัวอย่างที่มีความน่าสนใจ และมีการใช้กลวิธีการเขียนสารคดีประเภทต่าง ๆ ที่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้หรือความคิดเห็นของตนเองมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนรู้
2. ผู้สอนควรสนับสนุนให้ผู้เรียนวิเคราะห์ความแตกต่างของกลวิธีการเขียนสารคดีแต่ละประเภท เนื่องจากสารคดีแต่ละประเภทจะมีแนวทางการนำเสนอเนื้อหาและการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง เพื่อใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนประเภทอื่น ๆ เช่น การเขียนเรียงความ การเขียนรายงาน หรือการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาแนวทางการนำกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวงไปประยุกต์ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการเขียนสื่อสารของผู้เรียน ตลอดจนเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม และมีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างเท่าเทียม ตลอดจนฝึกกระบวนการคิดและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

เอกสารอ้างอิง

- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2558). เทคนิคการเขียนสารคดี. วารสารสารสนเทศ. 14 (2), 1-6.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2544). ตัวอย่างการเขียนเรื่องบันเทิงคดีและสารคดีสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: อักษร.
- ัญญา สังขพันธานนท์. (2556). การเขียนสารคดีภาคปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: มาตาการพิมพ์.
- นภดล จันทรเพ็ญ. (2557). หลักการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: เจเนซิส มีเดียคอม.
- บึงอร ฤทธาภรณ์. (2542). การเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ. (2556). หลักภาษาและการใช้ภาษาไทย ม.5. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้าวิชาการ จำกัด.
- วัชรพล วิบูลยศรีน. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานตามแนวการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงบนสื่อสังคมเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการเขียนวิพากษ์เชิงสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศุภวรรณ สัจจพิบูล. (2553). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวการเขียนแบบเน้นกระบวนการ เนื้อหาและประเภทงานเขียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สนิท สัตโยภาส. (2546). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น.* กรุงเทพมหานคร: ธารอักษร.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2566. แหล่งที่มา <http://academic.obec.go.th/newsdetail.php?id=75>*
- สุธีรา นาถึง. (2560). *การพัฒนาการเขียนชี้แจงตามแนวคิดอรรถฐาน: กรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาภาษาศาสตรการศึกษ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2550). *การสังเคราะห์ผลวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2553). *กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- อินทร์วุธ เกษตรชนม์. (2551). *ผลของการสอนการเขียนตามแนวคิดอรรถฐานที่มีต่อความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- Browne. (1970). *The Art of Nonfiction.* Toronto: Macmillan.
- Carstens, A. (2009). *The effectiveness of genre-based approaches in teaching academic writing: subject-specific versus cross-disciplinary emphases.* Doctoral Dissertation. College: University of Pretoria, South Africa.
- Christie, F. (1989). *Curriculum genres in early childhood education: a case study in writing development.* Doctoral Dissertation. College: University of Sydney.
- Flora, Cahyadi, D. and Sukirlan, M. (2020). A modified roundtable technique based on process approach to promote the students' writing achievements in foreign language setting. *International Journal of Education and Practice.* 8 (1), 149-157.
- Hyland, K. (2007). *Genre and Second Language Writing.* Michigan: The University of Michigan Press.
- Jantrasakul, P. (2016). Genre-Based Writing Instruction: Theme Analysis of ELF Expository Essays. *Journal of Humanities and Social Sciences Mahasarakham University.* 35 (3), 96-104.
- Kagan, S. and Kagan, M. (2009). *Kagan Cooperative Learning.* USA: Kagan Publishing.
- Nordin, S. and Mohammad, N. (2017). The best of two approaches: process/genre-based approach to teaching writing. *The English Teacher.* 35, 75-85.

- Parmawati, A., Santoso, I., and Yana. (2020). Improving students' writing skill throughhro undtable technique. *ELTIN Journal:Journal of English language teaching inIndonesia*. 8 (2), 104-111.
- Rundle, S. and Elaine, L. (1992). *A study of the effects of interactive writing on reading comprehension in fifth-grade*. Doctor of Education. College: University of Massachusetts.
- Ueasiriphan T. and Tangkiengsirisin S. (2019). The Effect of Genre-Based Teaching on Enhancement of Thai Engineers' Technical Writing Ability. *International Journal of Instruction*. 12 (2), 723-728.
- Vygotsky, L. S. (1978). Interaction between learning and development. *Readings on the Development of Children*. 23 (3), 34-41.
- Widodo, H. P. (2008). Process-based academic essay writing instruction in an EFL. *BAHASA DAN SENI*. 36 (1), 101-111.